

Întrebări și răspunsuri - Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară

1. Ce este Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară (CNSF)?

Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară este forul alcătuit din Ministrul Finanțelor Publice, Guvernatorul Băncii Naționale a României, Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Președintele Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Directorul executiv al Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, cu rol de coordonare a sarcinilor legate de stabilitatea financiară și gestionarea crizelor financiare în România.

2. Când a fost înființat Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară (CNSF)?

Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară (CNSF) a fost înființat în baza *Acordului pentru cooperare în domeniul stabilității financiare și al gestionării crizelor financiare*, semnat la data de 31 iulie 2007.

3. Care au fost rațiunile pentru care a fost necesară înființarea Comitetului?

Crearea acestui Comitet a fost determinată de necesitatea întăririi cooperării în vederea schimbului de informații între autoritățile naționale, precum și pentru prevenirea, evaluarea și gestionarea potențialelor probleme cu impact sistemic. Totodată, prin crearea CNSF, România s-a aliniat la cerințele Uniunii Europene referitoare la managementul crizelor financiare, care constau, printre altele, în crearea unui comitet național permanent, cu participarea tuturor autorităților de supraveghere a sistemului financiar și a ministerului de finanțe.

Acordul încheiat la data de 31 iulie 2007 instituie un cadru permanent de cooperare între părțile semnatare, în domeniul stabilității sistemului financiar și al gestionării eficiente a crizelor financiare.

4. Care este obiectivul central al Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară?

Obiectivul central al Comitetului constă în asigurarea stabilității sistemului financiar, prin promovarea unui schimb de informații permanent și eficient între părțile semnatare ale acordului, precum și prin evaluarea, prevenirea și, după caz, gestionarea situațiilor de criză financiară la nivelul instituțiilor financiare individuale, al grupurilor financiare sau al pieței financiare în ansamblu.

5. Cum funcționează, practic, Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară?

Comitetul se întrunește oricând este nevoie, dar cel puțin trimestrial. În cazul în care se consideră că o instituție financiară sau o piață financiară se confruntă cu un risc semnificativ pentru stabilitatea financiară, problema este discutată cât mai curând posibil în cadrul Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară. În astfel de circumstanțe excepționale, obiectivul fundamental al părților semnatare ale acordului trebuie să fie acela de a reduce riscul de contaminare a celorlalte instituții sau piețe financiare sau chiar a sistemului financiar în ansamblul său. În vederea atingerii acestui obiectiv, părțile semnatare ale acordului vor încerca să minimizeze atât riscul moral în sectorul privat, cât și riscul financiar, pentru plătitorii de impozite, care decurge din orice măsură de sprijin financiar.

Părțile semnatare ale acordului stabilesc cadrul metodologic necesar coordonării operațiunilor de gestionare a crizelor financiare. Acesta include aranjamente în baza cărora se stabilesc părțile cu rol de coordonator pe tipuri de activități, precum și modalitatea de comunicare sistematică cu participanții la piață și autoritățile de peste hotare. Fiecare parte semnatară a acordului depune eforturi pentru evaluarea situației și coordonarea acțiunilor în conformitate cu cadrul metodologic stabilit împreună cu celelalte părți.

Implicarea părților semnatare ale acordului în elaborarea cadrului metodologic și în gestiunea crizelor nu trebuie considerată ca reprezentând o excepție de la următoarele principii: (1) responsabilitatea financiară primară a acționarilor/proprietarilor și conducătorilor instituțiilor financiare; (2) necesitatea vigilenței creditorilor; și (3) identificarea cu prioritate de soluții de piață pentru a rezolva situațiile de criză ale instituțiilor individuale.

Entitățile membre ale Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară sunt preocupate permanent de asigurarea unui flux continuu de informații și de adoptarea unor măsuri comune în scopul prevenirii apariției riscului sistemic și pentru asigurarea stabilității pieței financiare pe ansamblul ei și pe componente.

În subordinea Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară funcționează 5 sub-comitete tehnice specializate, ce acoperă diferite obiecte de activitate. Aceste sub-comitete sunt formate din specialiști din cadrul tuturor părților semnatare ale acordului, fiind desemnate de către CNSF să realizeze diferite lucrări și studii necesare evaluării periodice a sistemului financiar.,

Trebuie menționat faptul că instituțiile reprezentate în Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară funcționează, în continuare, ca entități separate. Cooperarea în cadrul Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară se desfășoară fără a se prejudicia competențele și responsabilitățile părților semnatare ale acordului ce decurg din prevederile legislației în vigoare în baza cărora acestea își desfășoară activitatea.

6. Care sunt principalele atribuții ale Comitetului Național pentru Stabilitate Financiară?

Comitetul Național pentru Stabilitate Financiară funcționează ca organism central însărcinat cu cooperarea și schimbul de informații între părțile semnatare ale acordului, precum și cu gestionarea problemelor cu potențial impact negativ asupra sistemului financiar național și are ca principale atribuții următoarele:

- promovarea schimbului sistematic de informații și opinii în domeniul stabilității financiare și gestionării eventualelor crize financiare;
- examinarea proiectelor de acte normative ce prezintă interes pentru părțile semnatare ale acordului din perspectiva stabilității financiare și a gestionării crizelor financiare;
- evaluarea analizelor periodice asupra stabilității sistemului financiar și asupra riscurilor la care sunt expuse instituțiile și piețele financiare;
- evaluarea capacității componentelor sistemului financiar de a rezista la șocuri extreme, dar plauzibile pe baza aplicațiilor de tip *stress test*;
- analizarea problemelor legate de garantarea depozitelor, protecția investitorilor și instituțiilor, precum și a altor probleme legate de protecția consumatorilor;
- analizarea problemelor legate de competiția dintre participanții la sistemul de intermediere financiară;
- elaborarea planurilor pentru situații neprevăzute, care includ responsabilități ale tuturor autorităților de supraveghere a diferitelor sectoare ale sistemului financiar, ale Ministerului Finanțelor Publice, precum și ale Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar
- organizarea periodică, la nivel național, a exercițiilor de simulare a situațiilor de criză financiară, cu participarea tuturor părților reprezentate în comitetul național;
- coordonarea gestiunii crizelor financiare;
- discutarea problemelor legate de reprezentarea României la organizațiile relevante din cadrul Uniunii Europene și la alte organizații financiare internaționale;

discutarea altor probleme curente importante din punct de vedere al stabilității sistemului financiar, în măsura în care aceasta se impune.